শব্দ সম্ভাৰ

শব্দ		অৰ্থ
		অ
অস্তিত্ব	—	বৰ্তমানতা , সত্তা, স্থিতি
অনাবিল	—	নিৰ্মল, স্বচ্ছ, পৰিষ্কাৰ
অনৱদ্য	—	অনিন্দ্য, হৃদয়গ্ৰাহী
অভিলাষ	—	বাঞ্ছা, ইচ্ছা, স্পৃহা, লোভ, অনুৰাগ
অধিগৃহীত	—	আইনৰ সহায়েৰে দখল কৰা
অস্ত্ৰোপচাৰ	—	ৰোগ চিকিৎসাৰ বাবে কৰা অস্ত্ৰৰ প্ৰয়োগ
অনুষ্টুপীয়া	—	অলপীয়া, অনুৰূপীয়া, সংক্ষেপ
অভিযান	—	কোনো উদ্দেশ্য লৈ সদলবলে কৰা যাত্ৰা, যুদ্ধ যাত্ৰা
অনুশাসিত	—	নিয়ন্ত্ৰিত, পৰিচালিত
অনুপম	—	অতি সুন্দৰ, নিৰুপম, অতুলনীয়
অপৰিহাৰ্য	—	যাক পৰিহাৰ কৰিব বা এৰিব নোৱাৰি, হাত সাৰিব নোৱাৰি
অফুৰন্ত	—	শেষ নোহোৱা
অভূতপূৰ্ব	—	আগেয়ে নোহোৱা, অদ্ভুত, আচৰিত, নতুন
অনুবীক্ষণ	—	চকুৰে মনিব নোৱৰা বস্তু ডাঙৰকৈ দেখা
অধ্যয়ন	—	মনোযোগ দি পঢ়া কাৰ্য; পাঠ অনুশীলন

শব্দ		অৰ্থ
অৱশেষ	—	অন্ত, শেষ
অন্যমনস্ক	—	অমনোযোগী, মন নিদিয়া
অসহ্য	—	সহিব নোৱৰা, অসহনীয়
অজ্ঞতা	—	জ্ঞানহীনতা, মূৰ্খতা, অজ্ঞানতা
অমোঘ	—	অব্যৰ্থ, নিষ্ফল নোহোৱা
অভিযান্ত্ৰিক	—	যন্ত্ৰ আদি নিৰ্মাণ কাৰ্য বিষয়ক
অহোপুৰুষাৰ্থ	—	বৰ বেছি যত্ন বা শ্ৰম
অনুষ্ঠিত	—	কৃত, যাক সম্পন্ন কৰা হয়
অত্যন্ত	—	অতিশয়, বৰ বেছি
অনুক্ৰমে	—	যথাক্ৰমে, ক্ৰমান্বয়ে শৃংখলাবদ্ধভাৱে
অৱজ্ঞা	—	অসন্মান, উলংঘা কৰা কাৰ্য, সৰু বুলি ভবা ভাব, অনাদৰ, অৱহেলা
অবোধ	—	জ্ঞান নোহোৱা, মূৰ্খ, অজলা
অনূদিত	—	অনুবাদ বা তৰ্জমা কৰা, এটা ভাষাৰ পৰা আন এটা ভাষালৈ নিয়া
অনুশীলন	—	অভ্যাস, পুনঃ পুনঃ কোৱা বা কৰা কাৰ্য
অপযশ	—	অপবাদ, বদনাম, কলংক।
অভিপ্ৰেত	—	মনেৰে ভবা বা ইচ্ছা কৰা
অভিব্যক্তি	—	প্ৰকাশ বা বিকাশ
অহমিকা	—	অহংকাৰ, গৰ্ব, মই বৰ ভাব
অন্তৰ্ধান	—	নাইকিয়া বা নেদেখা হোৱা
অৱশেষ	—	অৱশিষ্ট

শব্দ	অৰ্থ
আ	
আচহুৱা	— আগেয়ে নেদেখা
আজ্ঞা	— আদেশ , ডাঙৰে সৰুক কাম কৰিবলৈ কোৱা কাৰ্য
আত্মবিলোপ	— নিজকে নাশ কৰা, নিজকে লুপ্ত কৰা অৱস্থা
আত্মকন্দল	— নিজৰ ভিতৰতে লগা কাজিয়া, গৃহ-বিবাদ
আত্মগোপন	— নিজকে লুকাই ৰখা কাৰ্য
আড়ম্বৰ	— জাক-জমকতা
আকাংক্ষিত	— যিটো আকাংক্ষা কৰা হৈছে, বাঞ্ছিত, পাবলৈ আশা কৰি থকা (অসমীয়া শব্দকোষ)
আধাৰ	— যি কোনো বস্তু ধাৰণ কৰে, আশ্রয়
আচৰণ	— কৰণ, অনুষ্ঠান, ব্যৱহাৰ, চালচলন
আবেগ	— ব্যাকুলতা, মনৰ ব্যাকুলতা, মন অস্থিৰ হোৱা অৱস্থা
আন্তৰ্জাতিক	— বিভিন্ন দেশৰ মাজত বা একাধিক দেশ-সম্বন্ধীয়
আত্মসহায়ক	— নিজৰ সহায়ৰ কাৰণে
আত্ম-বিশ্বাস	— নিজৰ ওপৰত বিশ্বাস
আমন্ত্রণ	— কোনো কাৰ্যৰ নিমিত্তে মাতি অনা কাৰ্য,মন্ত্র মাতি দেৱতাক মতা কাৰ্য, নিমন্ত্রণ
আপুৰুগীয়া	— পাবলৈ নোহোৱা, দুৰ্লভ, আটকীয়া
আৱশ্যকতা	— প্রয়োজনীয়তা, দৰকাৰ, গৰজ
আওহতীয়া	— সহজে যাব বা পাব নোৱৰা, সদায় যোৱা ঠাইতকৈ বেলেগ
আতংক	— ভয়ত কঁপি উঠা ভাব, ভয় খোৱা অৱস্থা, ত্রাস
আৱিষ্কৃত	— যিটো বা যাক আৱিষ্কাৰ কৰা হৈছে (আৱিষ্কাৰ- কোনেও নজনা বা নেদেখা বস্তু বা বিষয়ৰ প্রকাশ)
আয়োগ	— তদন্ত কৰিবলৈ বা কোনো বিশেষ উদ্দেশ্যে নিযুক্ত উচ্চ ক্ষমতা সম্পন্ন সমিতি (তথ্য নিৰূপণ আদিৰ বাবে নিযুক্ত সমিতি)
আৰোপ	— অৰ্পণ, স্থাপন, জাপি দিয়া কাৰ্য
আকুল	— ব্যগ্র, কাতৰ, ব্যাকুল, অস্থিৰ
আৰা	— এওঁলোক
আছন্ত	— আছে
আঙ্ক	— এওঁক
আসি	— আহি
আতি	— অধিক ৰূপে, বৰকৈ
আয়ত্ত	— বশীভূত, অধীন, অধিকৃত
আক্রমণ	— যুঁজ দিয়া কাৰ্য, হিংসা বশতঃ ক্ষতি সাধনৰ উদ্দেশ্যে আনৰ ওপৰত বল প্রয়োগ, বিৰোধভাৱে প্রৱেশ কৰা কাৰ্য
আভ্যন্তৰীণ	— ভিতৰৰ, অন্তৰৰ

শব্দ		অৰ্থ
		ই
ইংগিত	—	কথা বুজাৱা সংকেত, ঠাৰ, চিয়াঁৰ
ইলেক্ট্ৰ'ন	—	ঋণাত্মক আধান থকা মৌলিক কণা
		উ
উৎপাটন	—	খান্দি পেলোৱা কাৰ্য, গুৰি গছ উঘালি পোলোৱা কাৰ্য, নষ্টকৰণ
উদ্ধাৰ	—	ৰক্ষা, আপদৰ পৰা ৰক্ষা কৰা কাৰ্য, মুক্তি পোৱা অৱস্থা
উৎফুল্লিত	—	আনন্দিত, হৰ্ষিত
উদ্যোগ	—	যত্ন, চেষ্টা, পুৰুষাৰ্থ, উদ্দ্যম
উৎসৰ্গা	—	দান, কোনো বিশেষ ফলসিদ্ধিৰ উপলক্ষে কোনো নিৰ্দিষ্ট দেৱতা বা মানুহক কৰা দান, স্বাৰ্থ ত্যাগ
উপাদান	—	কোনো বস্তুৰ মূল কাৰণ, বস্তুৰ মূল পদাৰ্থ, যিবোৰ বস্তু গোট খাই আন এটা বস্তুৰ উৎপত্তি হয়
উল্লেখিত	—	প্ৰকাশিত, উল্লিখিত
উৰ্বৰা	—	সাৰ থকা, সাৰুৱা।
উদ্ঘাটন	—	মুকলি কৰা কাৰ্য, উন্মোচন
উদ্ভাৱন	—	নতুনকৈ উলিওৱা কাৰ্য

শব্দ		অৰ্থ
উদ্‌গতি	—	উন্নতি, শ্ৰীবৃদ্ধি, ওপৰলৈ গতি
উপনিষদ	—	বেদৰ ঘাই ভাগ, বেদৰ যিভাগত পৰমেশ্বৰৰ বিষয়ে বাদানুবাদ আছে সেই ভাগ
উৎকৰ্ণ	—	শুনিবলৈ কাণ থিয় কৰি থকা, অস্থিৰ, কোনো কথাৰ কি ফল হ'ব জানিব বিচৰা
উচ্ছৃংখল	—	অপৰিপাতি, বাধা নমানা
উদ্যান	—	মুকলি ঠাই, ফুল আদি থকা গুৰনি বাৰী
উদাসীন	—	সংসাৰৰ বাহিৰত থকা; কেৰলীয়া
		ঊ
ঊৰু	—	আঁঠুৰ ওপৰ ভাগ
		এ
একাগ্ৰ	—	একমনা, আগ্ৰহযুক্ত, এটা কথা বা বিষয়ত আগ্ৰহৰে লগা
এনয়	—	এনেয়ে
একদিনা	—	এদিন
		ঐ
ঐতিহাসিক	—	ইতিহাস-সম্পৰ্কীয়, বুৰঞ্জীৰ গুৰি ধৰি লিখা
ঐশ্বৰ্যময়	—	প্ৰচুৰ ধন সম্পত্তি থকা
ঐতিহ্য	—	গৌৰৱপূৰ্ণ পৰাম্পৰাগত বিষয় বা প্ৰথা
		ঔ
ঔদ্যোগীকৰণ	—	উদ্যোগ বা শিল্প স্থাপন কৰা কাৰ্য

শব্দ	অৰ্থ
ক	
কাহিলি	— অলপ, ঈষত
কু-প্ৰবৃত্তি	— বেয়া, ইচ্ছা, বেয়া বাসনা
কটকী	— দূত, ৰাজদূত (এজন ৰজাই আন এজন ৰজাৰ লগত আৱশ্যকীয় কথা বাৰ্তা ক'বলৈ পঠোৱা দূত)
কাৰ্যপন্থা	— কোনো কাৰ্য কৰিবৰ বাবে বা চলাবৰ বাবে ব্যৱস্থা বা প্ৰণালী
কৰ্মনিষ্ঠ	— একান্ত (কৰ্মী)
কল্যাণ	— মংগল, শুভ, কুশল
কিয়দংশ	— কিছু অংশ
কম্পমান	— কম্পনযুক্ত, কঁপা, অস্থিৰ
কৰ্ষণ	— মাটি চাহ কৰা কাৰ্য
কৃষ্টি	— শিক্ষা বা চৰ্চাৰ দ্বাৰা লাভ কৰা বিদ্যা, কৰ্ষণ, সংস্কৃতি
কলা-কৌশল	— বিবিধ বিদ্যা আৰু কৌশল, নানা প্ৰকাৰৰ শিল্প প্ৰণালীৰ জ্ঞান আৰু তাত পাৰ্গতালি , বিদ্যাবুদ্ধিৰ চাতুৰ্য
কাঁহুদি	— বটা সৰিয়হ, চকলিওৱা আমৰ লগত লোণ দি মচলা দি কৰা এবিধ চাটনি
কিঞ্চিৎ	— অলপমান, অলপ পৰিমাণ, যৎসামান্য
কন্দল	— কাজিয়া, খৰিয়াল, বিবাদ
কলা-সম্পদ	— শিল্প বিষয়ক বিদ্যা
কোলাহল	— অনেক মানুহে দূৰৈত কৰা হাই, উচ্চ শব্দ

শব্দ	অৰ্থ
কাৰিকৰী	— কাৰুশিল্প সম্পৰ্কীয়, (কাৰুশিল্প- কাঠ, ধাতু, মাটি আদিৰ আকৰ্ষণীয় শিল্প)
কৌষিকী	— এখন নৈ। এই নৈখন কৌশিক ঋষিৰ কন্যা বুলি পুৰাণত আছে
কদাচিতো	— কেতিয়াও (কেতিয়াবা বুলি হেমকোষত আছে)
কৰ্মহীনতা	— কাম নথকা, নিৰনুৱা
কাপুৰুষ	— ভয়াতুৰ মানুহ, অধম মানুহ, নীচ
কুলবৈৰী	— বংশৰ শত্ৰু, পৰিয়ালৰ শত্ৰু
কুলতিলক	— বংশৰ শ্ৰেষ্ঠ পুৰুষ
কৃতকৰ্ম	— কৰি শেষ কৰা কাম
কলা-কৌশল	— বিবিধ বিদ্যা আৰু কৌশল
ক্ৰেতা	— কিনোতা
ক্ৰমোন্নতি	— লাহে লাহে হোৱা উন্নতি
খ	
খন্তীয়া-সাপ	— খন্তিৰ নিচিনা চেপেটা মুখেৰে এবিধ কেঁচু-জাতিৰ সাপ
খনন	— খন্দা বা খনা কাৰ্য
খটা	— নিজৰ বাঞ্ছা সিদ্ধ হ'বৰ কাৰণে আশা কৰি কোনোৰ ওচৰলৈ গৈ ভৰসা কৰা
খোৰাক	— খোৱা বস্তু বা তাক কিনিবলৈ দিয়া নগদ ধন
খাৰলি	— সৰিয়হত লোণ দি প্ৰস্তুত কৰা এবিধ চাটনি
খল	— লগনীয়া, টুটকীয়া মানুহ
খাইলন্ত	— খালে

শব্দ		অৰ্থ
		গ
গঠনাত্মক	—	গঠনমূলক
গৰিষ্ঠ	—	অতি শ্ৰেষ্ঠ, বৰমান্য, অতি মাননীয়
গৌণ	—	অপ্ৰধান, উপকৰুৱা, যিটো মুখ্য নহয়
গোপশিশু	—	গৰখীয়া ল'ৰা, গৰু ৰখা মানুহৰ শিশু, গোৱালসকলৰ শিশু
গণ্য	—	ডাঙৰ বা শ্ৰেষ্ঠ বুলি মানিবৰ যোগ্য, লেখত ল'বলগীয়া
গৱেষণা	—	গভীৰ চিন্তা, দকৈ বিচাৰি চোৱা কাৰ্য
গুৰুত্ব	—	গধুৰ গুণ, গধুৰতা
গতানুগতিক	—	লোকৰ নিয়ম বা কাৰ্য মতে চলা। প্ৰচলিত নিয়মৰ অনুৱৰ্তী, নতুনত্ববিহীন
গাই-গোটা	—	লগ নথকা, অকল, অকলশৰীয়া
গণ্ডগোল	—	হাই-উৰুমি, গোলমাল, হুলস্থূল, কাজিয়া
গায়ত্ৰী	—	ঋক্‌বেদৰ এটা বৰ পৱিত্ৰ মন্ত্ৰ, তাক পাঠ কৰিলে পাপৰ পৰা উদ্ধাৰ হোৱা যায়
গুপ্ত	—	লুকোৱা, ঢাকি থোৱা, গুপুত, গোপনীয়
		চ
চিৰন্তন	—	চিৰকলীয়া, পুৰণি কালৰ পৰা থকা

শব্দ		অৰ্থ
চাহিদা	—	প্ৰয়োজন, কোনো বস্তু পাবৰ বা কিনিবৰ ইচ্ছা।
চিত্ৰায়িত	—	ছবিৰ দৰে দাঙি ধৰা
চক্ৰৱতী	—	বহুত দেশৰ ওপৰত ৰজা, অধিৰাজ।
চৌৰ-খান্ট	—	চোৰ, ডকাইত।
চৰা	—	চোৱা
		জ
জাতিবৃন্দ-	—	জাতিৰ লোকসকল
জাগা	—	জাগি উঠা, টোপনিৰ পৰা উঠা, সাৰ পোৱা
জিনি	—	জয় কৰি, অতিক্ৰম কৰি, ব্যক্ত হোৱা
জনগোষ্ঠী	—	জাতি, উপ-জাতি আদি লোকৰ দল
জক্‌জকাই	—	খঙতে চিঞৰি, অকস্মাত চিঞৰি
জাকত জিলিকা	—	শিৰ ফুটা, যাৰ উপস্থিতি সহজে চকুত পৰে, তেনে
		ঝ
ঝংকাৰ	—	ধ্বনি, শব্দ, মাত, জোকাৰ
		ট
টনকিয়াল	—	শ্ৰম কৰিব পৰা, অৱস্থাপন্ন, টনটনীয়া
টেৰ	—	বেঁকা
		ত
তুৰন্তে	—	ততালিকে
তত্ত্ব	—	সত্যতা, স্বৰূপ, যথাৰ্থতা মৰ্ম

শব্দ		অৰ্থ
তটিনী	—	নৈ
তাপিত	—	শোক যুক্ত, কষ্ট পোৱা
তক্ষক	—	পৰীক্ষিত ৰজাক খুঁটি মৰা এটা বিখ্যাত সাপৰ নাম
তান	—	তেখেতৰ (পুৰণি অসমীয়া মতে)
তৰী	—	নাও, পাৰ হ'ব পৰা জলযান, ৰক্ষা পৰি, মুক্তি পাই
থ		
থিৰাং	—	নিশ্চিত, লৰচৰ নোহোৱা, ঠিক
থিত	—	স্থিৰ
থম্‌থম্‌কৈ	—	স্থিৰভাৱে
দ		
দুৰ্যোগ	—	দুখৰ দিন, বিপদৰ সময়
দল্‌দোপ্ (হেন্দোল্‌দোপ্)	—	বহুত মানুহৰ সমাগম হোৱা দুপনি, তল-ওপৰ
দ্ৰুত	—	খৰ, বেগী, শীঘ্ৰ
দণ্ডিবো	—	(দণ্ড, শাস্তি) শাস্তি দিম
দ্ৰোহ	—	অপৰাধ, বিৰুধ আচৰণ
দাৱানল	—	দপ-দপকৈ জ্বলা জুই
দীপ্তিময়	—	প্ৰকাশযুক্ত, পোহৰ থকা, উজ্জ্বল
দুৰ্ম্মদ	—	কু-স্বভাৱশীল, কুবুদ্ধিযুক্ত, মন্দমতিযুক্ত
দুৰ্জ্জয়	—	পৰাক্ৰমী, বলৱন্ত, জিকিবলৈ টান

শব্দ		অৰ্থ
দুৰ্নিবাৰ	—	যিটো নিবাৰণ কৰিব নোৱাৰি, যাক বোধ কৰিব নোৱাৰি।
দিঠক	—	চেতন অৱস্থা, সাৰে থকা বা সপোন নেদেখা অৱস্থা
দংশোক	—	কামোৰক, খেঁটক
দিব্য	—	স্বৰ্গ বা দেৱতাৰ যোগ্য, স্বৰ্গীয়, উত্তম, সুন্দৰ
দূৰবীক্ষণ	—	দূৰৈত থকা বস্তু ওচৰ যেন দেখা কাৰ্য বা যন্ত্ৰ
দুষ্কৰ	—	কৰিবলৈ টান, উজু নোহোৱা, দুঃসাধ্য
দৃষ্টান্ত	—	উদাহৰণ, পটন্তৰ, উপমাৰে বুজোৱা কথা, নমুনা, আৰ্হি
দুৰ্যোগ	—	বেয়া দিন, দুৰ্দিন, সমস্যা
দীৰ্ঘজীৱী	—	বহুদিন জীয়াই থকা
দিনকণা	—	দিনতে নেদেখা, অমনোযোগী
ধ		
ধনগুলৈ	—	জেকা ঠাইৰ পৰা ওলোৱা আৰু আন্ধাৰত জিলিকা এবিধ বাষ্প, পচা বস্তু আদি থকা জেকা ঠাইৰ পৰা ওলোৱা এবিধ বাষ্প বায়ুৰ সংস্পৰ্শত জ্বলি উঠাৰ ফলত সৃষ্টি হোৱা জুই
ধ্যান	—	ৰৰকৈ মন লগোৱা কাৰ্য, তন্ময়তা, ভাবত বিভোৰ হোৱা কাৰ্য

শব্দ		অৰ্থ	শব্দ		অৰ্থ
ধাৰাবাহিকতা	—	ধাৰাসাৰ, ক্ৰমাগত চলিত, অবিচ্ছেদ্যতা	পৰাস্ত	—	পৰাজিত, পৰাভূত
ধৈৰ্য	—	ধীৰতা, বিপদত স্থিৰ হৈ থকা গুণ	পৰিত্যক্ত	—	এৰা, ত্যাগ কৰা
		ন	পুঞ্জীভূত	—	থূপ খাই থকা
নৃত্যৰতা	—	নচা কাৰ্যত লিপ্ত হৈ থকা	প্ৰত্যাশিত	—	ভৰসা কৰি থকা, আশা কৰা
নিজম	—	নিঃশব্দ, নিস্তব্ধ, নীৰৱ	পোষণ	—	পোহপাল কৰা কাৰ্য, পালন
নিচুক	—	কান্দোন এৰি শান্ত হ, মনে মনে থাক	প্ৰতিভাস	—	প্ৰকাশ
নিৰ্ভীকতা	—	ভয়হীনতা, দৃঢ়তা	প্ৰেৰণা	—	উদগনি, বলেৰে পাঁচনি
নিয়মানুবৰ্তিতা	—	নিৰ্দিষ্ট নিয়ম মানি চলা	পৰম্পৰা	—	ধাৰা, অনুক্ৰম, বংশানুক্ৰমে চলি অহা ৰীতি, নীতি বিশ্বাস আদি
নাচোনৰ ছেও	—	নাচনৰ অংগ-ভংগী	পৰিৱেশন	—	যোগান ধৰা কাৰ্য, বিলোৱা কাৰ্য, যতনাই দিয়া কাৰ্য
নৃশংসভাৱে	—	নিৰ্মমভাৱে	প্ৰদৰ্শন	—	দেখুওৱা কাৰ্য
নান্দনিক	—	সূক্ষ্ম সৌন্দৰ্যযুক্ত	পদক্ষেপ	—	ইটোৰ পাছত আনটো খোজ (কাৰ্যন্তৰ)
নিচান	—	পতাকা, ধ্বজ, চিহ্ন, চিন	পদমৰ্যদা-	—	উচ্চ পদবীৰ বাবে হোৱা মান বা গৰিমা
নিমিত্তে	—	কাৰণে	প্ৰদৰ্শনী	—	বিভিন্ন সামগ্ৰী সজাই মুকলিকৈ দেখুওৱা মেলা
নিঃস্বাৰ্থ	—	নিজৰ হিত চিন্তা নকৰা, উপকাৰৰ আশা নকৰা	প্ৰসঙ্গ	—	সম্পৰ্ক, সম্বন্ধ, প্ৰস্তাৱ
নিপুণতা	—	পটুতা, পাৰ্গতালি, দক্ষতা বা নৈপুণ্য	প্ৰতিধ্বনি	—	কোনো ঠাইত ঠেকা খাই উঠা শব্দ
নিৰ্গত	—	ওলোৱা, বাজ হোৱা, বাহিৰ হোৱা, নিগৰি ওলোৱা	প্ৰত্নতত্ত্ব	—	পুৰণিকলীয়া বস্তু সম্বন্ধীয় জ্ঞান, প্ৰাচীন কালৰ মুদ্ৰা লিপি, মন্দিৰ আদিৰ ভগ্নাৱশেষৰ বিচাৰ নাইবা উদ্ধাৰ হোৱা অতীত ইতিহাস সম্বন্ধীয় জ্ঞান
নিযুক্তি	—	নিয়োগ, কাৰ্য-ভাৰ অৰ্পণ			
নিয়ন্তা	—	শাসন কৰোঁতা, চলাওঁতা, নায়ক			
নিৰ্মিত	—	সজা, গঢ়া।			
		প			
পটভূমি	—	মূল চিত্ৰৰ লগত অঁকা পৰিৱেশ, চিত্ৰৰ পিছফালে থকা অংশ	পৰিকল্পিত	—	কোনো কাম কৰিবলৈ আগতীয়াকৈ কৰা আঁচনি

শব্দ		অৰ্থ
প্ৰাক্-ঐতিহাসিক	—	যি যুগৰ পৰা ইতিহাস পোৱা যায় তাৰ আগৰ, ইতিহাস-পূৰ্ব
পমি যায়	—	দ্ৰৱীভূত হৈ যায়
পৰ	—	আপোন নোহোৱা বা নিলগীয়া মানুহ, নিজক বাদে আন
পৰমপিতা	—	পৰমেশ্বৰ, ঈশ্বৰ
পেটেভঁৰাল	—	নিজৰ বাহিৰে আনৰ কথা চিন্তা নকৰা, স্বাৰ্থপৰ
পৰমাণু	—	ৰাসায়নিক ক্ৰিয়াত অংশ ল'ব পৰা পদাৰ্থৰ ক্ষুদ্ৰতম অংশ
পজিট্ৰন	—	মৌলিক কণা; ভৰ আৰু আধান ইলেক্ট্ৰনৰ সমান
পদাৰ্থ	—	বস্তু, দ্ৰব্য
প্ৰথা	—	ৰীতি, পূৰ্বৰ চলি অহা নিয়ম
পৰিগণিত	—	মানি লোৱা, বিবেচিত
প্ৰযুক্তিবিদ্যা	—	কাৰিকৰী প্ৰয়োগ কৌশল সম্বন্ধীয়
প্ৰগতি	—	অগ্ৰগতি, ক্ৰমোন্নতি
প্ৰয়োজনীয়	—	লাগতিয়াল, আৱশ্যকীয়
পৰিকল্পনা	—	কৰিবলগীয়া কামৰ আঁচনি
পৰিতাপ	—	খেদ, পাছত কৰা বেজাৰ, অনুতাপ, দুখ, শোক
প্ৰভূত	—	অধিক, বহুত, যথেষ্ট
পাতেক	—	পাতক, পাপী
প্ৰায়চিত্ত (পৰাচিত)	—	পাপৰ পৰা মোচন হ'বলৈ কৰা কাৰ্য, পাপৰ প্ৰতিকাৰ

শব্দ		অৰ্থ
প্ৰকাশিয়া	—	প্ৰকাশ কৰি
পৰিবাৰ	—	পত্নী, ভাৰ্যা, স্ত্ৰী
প্ৰবাদ	—	মানুহৰ মুখে মুখে চলি অহা আগৰ দিনৰ কথা
ফ		
ফটিক	—	নিৰ্মল, স্বচ্ছ, এবিধ বৰ বগা নিমজ পাথৰ
ফিৰিঙতি	—	জুইৰ কণিকা, জুইৰ আঙ্গনি
ফাৰিবো	—	ফালিম
ব		
বৰ্ণময়	—	বিভিন্ন ৰঙেৰে আলোকিত হৈ থকা
বাৰ্তা	—	খবৰ, সম্বাদ,বাতৰি
বিচক্ষণ	—	পাৰ্গত, উত্তম, সুন্দৰ
বৈঠা	—	মূৰ গোটা আৰু আগফালে চেপেটা নাও চলোৱা কাঠৰ এবিধ দীঘল সঁজুলি
বিশ্লেষণ	—	সূক্ষ্ম আৰু পুংখানুপুংখ অধ্যয়ন
বিচলিত	—	অস্থিৰ, অধৈৰ্য
বৈচিত্ৰ্য	—	বিচিত্ৰতা, শোভা
বৰেণ্য	—	বৰণীয়, শ্ৰেষ্ঠ, আদৰণীয়
বৰ্বৰ	—	অসভ্য, নীচ, দুষ্ট
বাহ্যিক	—	বাহিৰৰ
বিনন্দীয়া	—	আনন্দময়, অতিশয় শুৱনি
বিপণি	—	বজাৰ, হাট, দোকান, বেচা-কিনা কৰা স্থান
বিনিময়	—	আদান-প্ৰদান, সলনা-সলনি
বিস্তৃত	—	বহল কৰা, বহলোৱা, বহল

শব্দ	অৰ্থ
বেদ	— হিন্দুসকলৰ ঘাই আৰু মূল ধৰ্মশাস্ত্ৰ
বিজ্ঞানসন্মত	— বিশেষভাৱে জনা, বিজ্ঞানৰ দ্বাৰা স্বীকৃত
ব্যাখ্যা	— ভাঙি বুজোৱা অৰ্থ, অৰ্থ ভাঙন
বিৰল	— পাবলৈ টান, অধিক ৰূপে নথকা
বিৰক্ত	— অসন্তুষ্ট, অনুৰক্ত নোহোৱা, আসক্তি নথকা, ভাল নোপোৱা
বলিয়া	— পাগল, উদণ্ড
বলিদান	— ত্যাগ, উচৰ্গা
বিশ্ব-প্ৰেম	— জগতৰ সকলো জীৱৰ প্ৰতি সমান ভাল পোৱা
বিজ্ঞানী	— বিজ্ঞানবিদ; বিজ্ঞানৰ পণ্ডিত; বিজ্ঞানৰ গৱেষক
বিশ্ববিশ্ৰুত	— গোটেই বিশ্বতে জনাজাত, প্ৰখ্যাত (বিশ্ব–জগৎ, পৃথিৱী)
বিস্মিত	— যি বিস্ময় বোধ কৰিছে, আচৰিত হোৱা
বিলাপ	— বিননি, গুণ বৰ্ণাই কৰা শোক
বোল	— কথা ক, মাত
বাদী	— গুচৰীয়া, কওঁতা, ব্যক্ত কৰোঁতা
বেথা	— চেনেহ, মৰম
বাইলন্ত	— বালে, বজালে
ভ	
ভাবমূৰ্তি	— চিন্তা ধাৰা, কোনো ব্যক্তি বা বিষয় সম্পৰ্কে লোৱা ধাৰণা
ভাঙ্গি	— ভাঙি, খণ্ড খণ্ড কৰি, ধ্বংস কৰি
ভূ-গৰ্ভ	— পৃথিৱীৰ গৰ্ভ, পৃথিৱীৰ ভিতৰ বা অভ্যন্তৰ
ভগ্নাৱশেষ	— কোনো বস্তু ভাগি-ছিগি যোৱাৰ পাছত থকা অংশ বিশেষ
ভাস্কৰ্য	— শিল্প বা শিল আদিত মূৰ্তি বা আখৰ কটা, ধাতু আদিৰ পৰা মূৰ্তি সজা শিল্প
ভয়	— ত্ৰাস, আতঙ্ক, বিপত্তিৰ আশংকা
ভয়াতুৰ	— ভয় থকা , ভীত, ভয়পোৱা
ভাবাৱেগ	— ভাব-আৱেগ, মনৰ গতিৰ ব্যাকুলতা, চিন্তাৰ আকুলতা
ভাণ্ডাৰ	— ভঁৰাল
ভাষণ	— কথা, কথন, বক্তৃতা
ভৈলা	— হ'ল
ম	
মহাৰথী	— শ্ৰেষ্ঠ বীৰ, পৰাক্ৰমী যুঁজাৰু
মৃত্যুপণ	— মৰণ শপত
মনোবৃত্তি	— মনৰ ভাব, মনৰ চিন্তা
মতলীয়া	— বিভোৰ
মুক্তপ্ৰাণ	— বন্ধনৰ পৰা মুকলি, মুকলি, বন্ধন নথকা
ম্ৰিয়মান	— মৰাৰ সদৃশ, মৰাৰ নিচিনা বা তুল্য
মূল্যবোধ	— প্ৰমূল্য, নীতি সম্পৰ্কীয় জ্ঞান

শব্দ		অৰ্থ
মতানৈক্য	—	মতৰ অমিল
মগ্ন	—	তন্ময়, ভাবত বিভোৰ হোৱা, ৰবকৈ মন লগোৱা
মন্দাকিনী	—	স্বৰ্গৰ গঙ্গা, আকাশী গঙ্গা
মনোনিৱেশ	—	কোনো বিষয়ত মন পুতি লগা কাৰ্য; মনোযোগ
মহাজাগতিক	—	বিশ্ব জগত সম্পৰ্কীয় (জগৎ পৃথিৱী), বিশ্বব্ৰহ্মাণ্ড সম্বন্ধীয়
মুখ্য	—	প্ৰধান, শ্ৰেষ্ঠ, মুখিয়াল
মেচন বা মেজন	—	এবিধ মৌলিক কণা; মেচন বা মেজনৰ ভৰ ইলেক্‌ট্ৰনতকৈ বেছি, প্ৰোটনতকৈ কম
মুৰব্বী	—	মুখিয়াল
মৃগয়া	—	(মৃগ মানে পছু) পছু চিকাৰ, পছু ধৰি বা মাৰি কৰা ধেমালি ..
মিঞিও	—	মই
মাতন্ত	—	মাতে, মাতিলে
য		
যো-জা	—	আয়োজন, যোগাৰ
যাতো	—	হেতু, কাৰণে, গতিকে।
ৰ		
ৰঙ্গিলী	—	আনন্দ কৰি ভালপোৱা
ৰূপৰেখা	—	আকৃতি বা সীমা নিৰ্দেশক ৰেখা, মূল বিষয়বস্তু। (অসমীয়া শব্দকোষ)
ৰসাস্বাদন	—	ৰসৰ সোৱাদ লোৱা কাৰ্য
ৰশ্মি	—	কান্তি, দীপ্তি , জেউতি

শব্দ		অৰ্থ
ৰত্ন	—	বহুমূলীয়া মণি, মুকুতা, বাখৰ
ৰঙীন সপোন	—	কল্পনা কৰি দেখা সপোন, বেছি ভাল হ'ব বুলি মনে সজা কল্পনা
ল		
লম্ভি	—	অপদেৱতাৰ দৰে মানুহৰ গাত প্ৰৱেশ কৰি
লীন	—	লয় যোৱা অৱস্থা, আন বস্তুৰ সৈতে মিলি এটা হোৱা
শ		
শাম কটা	—	উপশম হোৱা, কম হোৱা
শক্তিমান	—	শক্তিশালী, বলী, বলৱন্ত, পৰাক্ৰমী, শক্তি থকা
শিল্পী সত্তা	—	শিল্পীৰ প্ৰাণ, শিল্পীৰ অস্তিত্ব, শিল্পীৰ বিদ্যমানতা
শৈলী	—	পদ্ধতি, ৰচনা-ৰীতি, ৰচনা-ভংগী
শিষ্টাচাৰ	—	ভদ্ৰ ব্যৱহাৰ, মাৰ্জিত আচৰণ
শক্তি	—	বল, ক্ষমতা
শাপ	—	লোকৰ অমংগল কৰা বাক্য, শাও
শুক (দেৱ)	—	শৌনকাদি ঋষিসকলৰ আগত ভাগৱত ব্যাখ্যা কৰা এজন মুনি
শাস্ত্ৰ	—	ধৰ্মৰ নীতি-নিয়ম, বিধি-নিষেধ থকা গ্ৰন্থ

স

শব্দ	অৰ্থ
সংঘবদ্ধ	— একত্ৰিত হোৱা
সামৰিক	— যুদ্ধসমন্ধীয়, সৈন্য-বিভাগীয়
সংকট	— আপদ, বিপদ, টান
সংকল্প	— কোনো কাম কৰিবৰ ইচ্ছা, ধৰ্ম কাৰ্যৰ নিমিত্তে কৰা প্ৰতিজ্ঞা
সাউৎকৰে	— বেগতে, একে চোঁচাই
স্বাৰ্থত্যাগ	— নিজৰ চিন্তা এৰা কাৰ্য, নিজৰ লাভ বা মংগল বিসৰ্জন দিয়া কাৰ্য
সংস্কৃতি	— বিদ্যা শিক্ষা আদিৰ পৰা পোৱা উৎকৰ্ষতা, সভ্যতা জনিত উৎকৰ্ষ ; কৃষ্টি
সমষ্টি	— মুঠ, বহুত বস্তু বা সংখ্যাৰ মুঠ
সামগ্ৰিক	— সম্পূৰ্ণ, সমগ্ৰভাৱে কৃত
সুকুমাৰ কলা	— সাহিত্য, সংগীত, চিত্ৰাঙ্কন, আদি বিদ্যা
সম্পদ	— ঐশ্বৰ্য, সম্পত্তি, বিভূতি
সংবেদনশীল	— অনুভূতিপ্ৰৱণ
স্বাৱলম্বী	— আত্ম-নিৰ্ভৰশীল
স্তম্ভিত	— আচৰিত
সবলীকৰণ	— জোৰৱান কৰা, সবল কৰা
সুপ্ত	— নিদ্ৰিত, লুকাই থকা, শুই থকা
সমমৰ্যাদা	— সম মান
স্বাৱলম্বন	— নিজে নিজক প্ৰতিপালন কৰা কাৰ্য, আত্মনিৰ্ভৰশীলতা
সহজলভ্য	— কম দামতে পোৱা, সস্তা, সহজে পাব পৰা
সমাপিলে	— পূৰ কৰিলে, সমাপ্ত কৰিলে
সংৰক্ষণ	— ভালকৈ ৰাখা কাৰ্য
সাংস্কৃতিক	— সংস্কৃতি সম্বন্ধীয়, সংস্কৃতি বিষয়ত
স্বাক্ষৰ	— নিজৰ হাতেৰে নিজৰ নাম লিখা কাৰ্য, চহী, দস্তখত, চিন
সমুদ্ৰ	— সাগৰ
সক্ষম	— কাম কৰিবলৈ সমৰ্থ হোৱা
সু-দৃঢ়	— বৰ ডাঠ, শকত, অভেদ্য
সমাৱেশ	— একেলগে স্থিতি, ভিতৰলৈ যোৱা কাৰ্য
স্তূপ	— দ'ম, থূপ
স্থাপত্য	— একে ঠাইতে অনেক কাল থকা অৱস্থা
সংগ্ৰহালয়	— সংগ্ৰহ কৰি একেলগে থোৱা ঘৰ, সংগ্ৰহ কৰা বস্তু লগলগাই একেলগে একে ঠাইতে থোৱা গৃহ
সাদৃশ্য	— তুল্যতা, সাদৃশ্যতা, অনুৰূপতা, একে আকৃতিৰ বা গুণৰ হোৱা অৱস্থা
সন্তৰ্পণে	— অতি সাৱধানে, সতৰ্কতাৰে

শব্দ		অৰ্থ
সম্প্ৰদায়	—	একে মতত চলা লোকৰ সমষ্টি
সন্তোষ	—	আনন্দ, হৰ্ষ, আহ্লাদ
সেন্দুৰীয়া আলি	—	সেন্দুৰৰ ৰঙৰ নিচিনা ধুনীয়া উজ্জ্বল বাট
সুগন্ধি	—	ভাল গোন্ধ
সংঘটন	—	যোজন, মেলন (মিলন), একত্ৰকৰণ
সমীকৰণ	—	কোনো নিৰূপিত ৰাশি লৈ তেনেকুৱা কোনো আন ৰাশিৰ পৰিমাণ নিৰ্ণয় কৰা কাৰ্য বা সূত্ৰ (গণিত)
সমতুল্য	—	সমকক্ষ
সন্মিলন (সন্মিলনী)	—	সভা, সমিতি, একেলগ বা একত্ৰিত হোৱা কাৰ্য
সমল	—	আৱশ্যকীয় বস্তু, খোৱা বস্তু
সম্ভাৱনা	—	হোৱাৰ আগন্তুক, থকা অৱস্থা , হ'বৰ বা ঘটিবৰ আশা
সমাধি	—	বাহ্যজ্ঞান এৰি ঈশ্বৰ চিন্তাত মগ্ন হৈ থকা উপাসনা, ধ্যান, তন্ময় হৈ কৰা গভীৰ ঈশ্বৰচিন্তা
সমিধান	—	মৌখিক বা কথাৰে দিয়া উত্তৰ
সৰ্বাত্মা	—	সকলো জীৱৰে আত্মা স্বৰূপ, ভগৱান
সোধন্ত	—	সুধিলে
সংবেদন	—	অনুভৱবোধ, সম্যকজ্ঞান
সমাজ	—	সকলো, আটাই
সত্তা	—	স্থিতি, অস্তিত্ব
সম্পত্তি	—	ধন বস্তু, বিভূতি
		হ
হেঙুলি	—	হেঙুলৰ নিচিনা ৰঙা
হাসি	—	হাঁহি
হৃদয়ঙ্গম	—	মনত সোমোৱা, মনত লগা
হেংদান	—	আহোম স্বৰ্গদেৱে হাতত লোৱা এবিধ তৰোৱাল
হেঙুলীয়া	—	হেঙুলৰ নিচিনা ৰঙা (পাৰা, আৰু গন্ধকেৰে প্ৰস্তুত, কাঠত ৰং দিয়া এবিধ গাঢ় ৰঙৰ বস্তু)
		ক্ষ
ক্ষুধায়ে	—	ভোকত